

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudkyň Mgr. Jitky Zavřelové a JUDr. Dalily Marečkové ve věci žalobce **K. B.**, nar., t. č. x, proti žalované **Vězeňské službě ČR, Věznici Jiřice**, se sídlem Ruská cesta 404, 289 22 Lysá nad Labem - Jiřice, o žalobě proti rozhodnutí vedoucího oddělení výkonu trestu Věznice Jiřice ze dne 2. 8. 2012

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobce se žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 15. 8. 2012 ve znění doplnění doručeného dne 15. 11. 2012 domáhal zrušení rozhodnutí ze dne 2. 8. 2012, jímž zamítl vedoucí oddělení výkonu trestu stížnost žalobce proti rozhodnutí speciálního pedagoga ze dne 1. 8. 2012, kterým byl žalobci uložen kázeňský trest umístění do uzavřeného oddělení na 14 dnů, s výjimkou doby stanovené k plnění určených úkolů programu zacházení, a to podmíněně se zkušební dobou do 2. 1. 2013, podle § 46 odst. 3 písm. f) zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody (dále jen „zákon o výkonu trestu“) za kázeňský přestupek spočívající v neslušném jednání vůči vychovateli ve službě Mgr. M. Žalobce současně navrhl i zrušení rozhodnutí speciálního pedagoga ze dne 1. 8. 2012.

Žalobce se domnívá, že byl potrestán neoprávněně. Uvedl, že dne 21. 7. 2012 Mgr. M. v prostorách kantýny řekl, že si myslí, že je líný, avšak až poté, co ho tento zaměstnanec zesměšňoval a hrubě urážel tím, že tvrdil, že kilový dopis není žádná pošta, a že nemusí dodržovat jeho práva. Žalobce se domnívá, že pouze vyjádřil svůj názor a tím neporušil zásady slušného chování s osobami, s nimiž přichází do styku. Označení „líný“ žalobce

nepovažuje za sprosté ani urážlivé, považuje je za označení faktu. Domnívá se rovněž, že nebyl prokázán jeho úmysl Mgr. M. urazit.

Žalovaná ve vyjádření uvedla, že podle Záznamu o kázeňském přestupku odsouzeného ze dne 21. 7. 2012 sepsaného Mgr. Z. M. – vychovatelem oddělení výkonu trestu ve Věznici Jiřice dne 21. 7. 2012 v 9:20 hodin sdělil žalobce před nástupem k okénku kantýny vychovateli před ostatními odsouzenými: „V pondělí jste mě nevzal na kiláč. Jste líný a vysral jste se na mě!“. Žalobce ve svém vyjádření k záznamu uvedl: „Ano, souhlasím, že jsem řekl, že si myslím, že je pan líný, ale řekl jsem to až poté, co mi sdělil, že jsem byl v práci a tudíž ho nezajímám. Nato jsem mu řekl, že ze zákona mně musí došlou poštu vydat ještě týž den a on mě řekl, že kiláč není pošta. Mám za to, že jsem svým sdělením nic neporušil, a že jde o ješitnost pana vychovatele“. Řízení o kázeňském přestupku měl ve své kompetenci Mgr. R. F., DiS, který je pracovně zařazen jako speciální pedagog oddělení výkonu trestu. Dne 1. 8. 2012 byl žalobci uložen kázeňský trest podle § 46 odst. 3 písm. f) zákona o výkonu trestu za porušení § 28 odst. 1 zákona o výkonu trestu. Při rozhodnutí o uložení kázeňského trestu bylo přihlédnuto také k svědecké výpovědi inspektora prap. P. M., který byl incidentu přítomen, a dále i k žalobcově dosavadnímu průběhu výkonu trestu. Žalobci bylo rozhodnutí oznámeno formou ústního vyhlášení, což stvrdil svým podpisem a současně podal proti rozhodnutí stížnost, kterou odůvodnil tím, že nesouhlasí s jakýmkoliv trestem. Stížnost byla dne 2. 8. 2012 vedoucím oddělení výkonu trestu zamítnuta. S rozhodnutím byl žalobce dne 3. 8. 2012 seznámen, což stvrdil svým podpisem. Podle žalované porušil žalobce svým chováním § 28 odst. 1 zákona o výkonu trestu, jež odsouzeným ukládá dodržovat zásady slušného chování s osobami, s nimiž přichází do styku. Říci v daném kontextu vychovateli, že je líný, není projevem slušného chování. Vychovatel je navíc osobou, jejíž pokyny a příkazy je odsouzený povinen plnit. Tvzení žalobce, že neměl v úmyslu vychovatele urazit, ho nezbujuje odpovědnosti za kázeňský přestupek. Trest byl žalobci uložen zcela oprávněně a v důsledku jeho podmíněného uložení s následným zahlazením mu nevznikla žádná újma. S ohledem na tyto skutečnosti žalovaný navrhl zamítnutí žaloby v celém rozsahu.

Žalobce se v replice ohradil proti tvrzení, že mu nevznikla žádná újma. Uvedl, že po tři hodnotící období byl veden jako osoba neplnící resocializační program a bylo mu zamítnuto šest žádostí o přemístění do jiné věznice. Nechápe, co bylo na jeho výroku tak urážlivého a domnívá se, že pan M. je asi opravdu pěkně líný, protože takový výrok může pohoršovat pouze opravdového lenocha.

Ze správního spisu vyplynuly tyto pro věc podstatné skutečnosti.

Ze záznamu o kázeňském přestupku odsouzeného ze dne 21. 7. 2012 sepsaného vychovatelem Mgr. Z. M. (dále jen „záznam“) plyne, že žalobce dne 21. 7. 2012 v 9:30 hodin při provádění nákupu před nástupem k okénku kantýny před ostatními odsouzenými jmenovanému vychovateli sdělil: „V pondělí jste mě nevzal na kiláč. Jste líný a vysral jste se na mě!“. Svědek inspektor prap. M. v záznamu potvrdil, že žalobce dotyčnému vychovateli řekl, že je líný. Žalobce dostal možnost se k záznamu vyjádřit a uvedl, že souhlasí s tím, že řekl, že dotyčný vychovatel je líný. Zaznamenaný obsah svého výroku vůči vychovateli, zejména pokud jde o použitý vulgarismus, nijak nerozporoval.

Z rozhodnutí o uložení kázeňského trestu odsouzenému ze dne 1. 8. 2012 a rozhodnutí o stížnosti ze dne 2. 8. 2012 soud zjistil, že pro shora popsané jednání byl žalobci speciálním pedagogem uložen kázeňský trest umístění do uzavřeného oddělení na 14 dnů, s výjimkou doby stanovené k plnění určených úkolů programu zacházení, a to podmíněně se zkušební

dobou do 2. 1. 2013, podle § 46 odst. 3 písm. f) zákona o výkonu trestu. Rozhodnutí bylo žalobci oznámeno dne 1. 8. 2012 a ten proti němu téhož dne podal stížnost, kterou odůvodnil tím, že nesouhlasí s jakýmkoliv trestem. Stížnost žalobce byla rozhodnutím ze dne 2. 8. 2012 vedoucím oddělení výkonu trestu zamítnuta s odůvodněním, že kázeňský přestupek byl prokázán, výroky uvedené v záznamu o kázeňském přestupku jsou v rozporu se zásadami slušného jednání, které žalobci ukládá zákon o výkonu trest, kázeňská pravomoc nebyla překročena a trest je úměrný závažnosti spáchaného přestupku.

Soud po zjištění, že žaloba byla podána oprávněnou osobou a včas, přezkoumal napadené rozhodnutí. Vycházel při tom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).

Při přezkumu vzal v úvahu závěry obsažené v nálezu Ústavního soudu ze dne 29. 9. 2010, sp. zn. Pl. ÚS 32/08, podle něhož kázeňské tresty v podobě umístění a celodenního umístění do uzavřeného oddělení a v podobě umístění do samovazby podle § 46 odst. 3 písm. f), g) a h) zákona o výkonu trestu představují natolik intenzivní zásah do osobnostní sféry odsouzeného, že musejí být považovány za trestní obvinění ve smyslu čl. 6 odst. 3 Úmluvy. V důsledku toho řízení, v nichž jsou takové tresty ukládány, musí odpovídat minimálním parametrům stanoveným v čl. 6 odst. 3 Úmluvy a navazující judikatuře Evropského soudu pro lidská práva. Zejména musí být šetřeno právo kázeňsky stíhané osoby na obhajobu.

Soud přitom dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí vyhovuje požadavkům přezkoumatelnosti, když je z něj patrné, k jakému skutkovému závěru stížnostní správní orgán dospěl, z jakých důkazních prostředků tento skutkový závěr učinil a rovněž jak skutek žalobce po právní stránce hodnotil. Je rovněž zřejmé, že přezkoumal zákonnost a přiměřenost uloženého kázeňského trestu. Soud neshledal ani jinou vadu řízení, která by mohla mít za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí. Žalobci bylo řádně oznámeno rozhodnutí prvostupňového správního orgánu a bylo mu umožněno podat proti němu stížnost, čehož žalobce využil.

Pokud jde o skutková zjištění správních orgánů obou stupňů, soud se s nimi ztotožňuje a nemá pochybností, že skutek, pro který byl žalobce kázeňsky potrestán, se odehrál tak, jak je popsán v záznamu o kázeňském přestupku ze dne 21. 7. 2012 a v rozhodnutí o uložení kázeňského trestu odsouzenému ze dne 1. 8. 2012. Žalobce toto ostatně ani nijak nerozporoval.

Pokud jde o vlastní žalobní námitky žalobce, ty spočívají v tom, že skutek, kterého se dopustil, nenaplnuje skutkovou podstatu kázeňského deliktu a dále v tom, že nebyl prokázán jeho úmysl vychovatele urazit. K tomu soud uvádí následující:

Podle § 28 odst. 1 zákona o výkonu trestu odsouzený je ve výkonu trestu mimo jiné povinen dodržovat stanovený pořádek a kázeň, plnit pokyny a příkazy zaměstnanců Vězeňské služby a dodržovat zásady slušného jednání s osobami, s nimiž přichází do styku.

Ustanovení § 46 odst. 1 zákona o výkonu trestu definuje kázeňský přestupek jako zaviněné porušení zákonem stanovené nebo na jeho základě uložené povinnosti, pořádku nebo kázně během výkonu trestu.

Podle § 46 odst. 2 zákona o výkonu trestu za kázeňský přestupek lze odsouzenému uložit kázeňský trest. Kázeňský trest se neuloží, jestliže samotným projednáním kázeňského přestupku s odsouzeným lze dosáhnout sledovaného účelu.

Kázeňským trestem podle § 46 odst. 3 písm. f) zákona o výkonu trestu je umístění do uzavřeného oddělení až na 28 dnů, s výjimkou doby stanovené k plnění určených úkolů programu zacházení.

Výrok žalobce vůči vychovateli označující ho před ostatními odsouzenými za líného a navíc obsahující vulgarismus je v rozporu se zásadami slušného jednání a porušením kázně, kterou je třeba od odsouzených ve výkonu trestu odnětí svobody bezpodmínečně vyžadovat. Vychovatel je totiž osobou, jejímiž pokyny jsou žalobce a ostatní odsouzení povinni se řídit, a která u nich musí požívat potřebnou autoritu. Jednání žalobce proto představuje porušení povinností odsouzeného stanovených ustanovením § 28 odst. 1 zákona o výkonu trestu a současně naplňuje skutkovou podstatu kázeňského přestupku ve smyslu ustanovení § 46 odst. 1 téhož zákona. Námitka žalobce, že nebyl prokázán jeho úmysl vychovatele urazit je irelevantní. Shora citovaná ustanovení nepodmiňují odpovědnost za kázeňský přestupek spáchaný žalobcem vznikem následku v podobě subjektivního pocitu újmy na cti u osoby, vůči níž byl kázeňský přestupek spáchán. Postačuje, že žalobce pronesl výrok, který je objektivně v rozporu se zásadami slušného jednání a kázně. Druh i výše kázeňského trestu uloženého žalobci za jeho kázeňský přestupek jsou pak v souladu s § 46 odst. 3 písm. f) zákona o výkonu trestu. Žalobou napadené rozhodnutí vedoucího výkonu trestu Věznice Jiřice ze dne 2. 8. 2012, jímž byla zamítnuta stížnost žalobce proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu ze dne 1. 8. 2012, je proto zákonné.

Soud tudíž žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítnul.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalované, která byla ve věci zcela úspěšná, právo na náhradu nákladů řízení náleží v plném rozsahu. Podle obsahu psísu jí však žádné náklady řízení nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 12. listopadu 2014

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost:
Božena Kouřimová

Rozsudek byl vyhlášen dne 12. 11. 2014 [§ 49 odst. 11, § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní].